

[Brusvang.]

have tillid til os selv, til vort folketing, for at vi kan forvente, at befolkningen og erhvervslivet har tillid til os.

(Kort bemærkning).

Christophersen (V):

Jeg betvivler ikke, at hr. Brusvang er i besiddelse af en enorm selvtillid. Men jeg må sige, at den fremstilling, han har givet af en aftale om, hvorledes forhandlingerne skulle forløbe, ganske må stå for hans egen regning. Venstre har fremlagt sit udspil, så kan centrum-demokraterne selv afgøre, hvordan de vil komme med deres tanker. Det, vi hørte her fra talerstolen, må stå for hr. Brusvangs egen regning.

Wilhelm (VS):

Økonomiministerens tale var på en måde meget indsnævret i sin begrebsstilling. Det var stort set udenrigsøkonomien og endda få sider af den, der blevet taget op. Jeg vil ikke begrænse mig tilsvarende, men vil da godt tage mit udgangspunkt i de ting. Selv inden for det område kunne jeg egentlig godt have ønsket at den havde været lidt mere detaljeret, når man nu begrænser sig på den måde, f. eks. kunne man have benyttet lejligheden til lidt nærmere at kommentere det for nogle alarmerende store underskud i april, specielt — der er jo en enkelt kommentar, som måske har at gøre med april-tallene — at man har set en tendens til, at det er råvareindkøb, der har meldt sig, om det måske også i højere grad skyldes lageropbygning og derfor altså er et engangsfænomen end skyldes egentligt konsum. Det kunne måske også stadig væk, selv om det er efter 1. marts, skyldes effekten af den midlertidigt nedsatte moms og de forsinkede betalinger for det forbrug, der foregik i den periode, der af forskellige grunde, som der her er skitseret nogle muligheder for, ikke har den mere permanente karakter, som mange i presseomtale har søgt at gøre det til. Jeg håber, ministeren vil kommentere det i næste runde.

Den beskrivelse, ministeren i øvrigt gav, er jo i virkeligheden i meget stort omfang en beskrivelse af, hvad man kunne kalde EF's delvise sammenbrud. Ministeren omtaler den engelske devaluering på 10 pct., men

ikke den for så vidt meget mere iøjnefaldende italienske devaluering — var det 16. januar? — på 35-40 pct. Den synes jeg på mange måder er mere interessant, bl. a. fordi udgangspunktet for den italienske økonomiske krise jo klart og tydeligt er det mønster, som vi har påpeget masser af gange for Italiens vedkommende, nemlig at udgangspunktet for deres specielle dybere krisesituation er det, man kaldte det italienske økonomiske mirakel for få år siden. Her ser man endnu en gang bekræftet, at i selve boomet, i selve højkonjunkturen, ligger kimen til den senere økonomiske krise, sådan som det kapitalistiske markedssystem nu engang fungerer.

Det italienske valutaværn fik ikke den store kommentar fra ministerens side; jeg vil godt spørge, om der er en vurdering af, hvad det betyder for Danmark. Så vidt jeg kan se, vil det på årsbasis — vi ved jo ikke, om det kommer til at vare så længe — betyde en ekstraudgift af størrelsesordenen 40-50 mill. kr. Man har jo været temmelig large fra de øvrige landes side, når det dels drejede sig om at give tilsagn om særlig store lån til Italien, dels tillade disse i virkeligheden afvigelser fra en masse aftaler, sidst eksemplificeret i valutaværnet. Det hænger vel ikke så lidt sammen med den frygt, der næres i EF og ikke mindre i NATO for den politiske udvikling i Italien og for resultaterne af det kommende valg, for udsigterne i retning af en kraftig venstredrejning i Italien, at man her benytter EF-reglerne og undtagelser fra disse regler fra de andre landes side, herunder fra Danmarks side, til at prøve at bakke det i øjeblikket borgerlige regeringsflertal i Italien op i den politiske krise, det står i over for den politiske udvikling, de kan frygte. Det er det, man kalder samarbejde i EF-sammenhæng.

I den forbindelse kunne jeg godt tænke mig, om ministeren ville uddybe den megen snak, der har været, men aldrig konkretiseret, så vidt jeg har set, om den politiske afhængighed, de forskellige lande kommer i; det har været nævnt meget i forbindelse med Italien. Hvad er det for politiske betingelser, der er stillet til Italien i forbindelse med lånetilsagnene, i forbindelse med accepten af deres fravigelse fra aftaler, i forbindelse med deres valutaværn, og hvad der